

dejstvom niso edini in glavni krivci, da „Jugoslovanski almanah“ še ni izšel. Pa bodi že kakorkoli, v interesu slovenske javnosti bi bilo, da se z merodajne strani pojasni, kaj je pravzaprav z „Jugoslovanskim almanahom“, ali so resnične vesti, ki zatrjujejo, da je almanah že pokopan. To bi bilo obžalovanja vredno in bi dokazovalo le, da smo Jugoslovani res enaki peči, ki se hitro razgreje in prav tako hitro ohladi, kakor je rekel kralj Peter pri sprejemu jugoslovanskih umetnikov.

Sčepan (Stefan) Mitrov Ljubiša bi se bilo moralo glasiti v beležki, ki smo jo priobčili v februarški številki pod naslovom „Prevodi slovanskih pisateljev v angleščino“, in ne Ljubisa, Sčepan, Mitrov, kar bi moglo zavesti čitatelja do mnenja, da so to imena treh pisateljev. Sčepan Mitrov Ljubiša je umrl leta 1878. Izdal je „Gorski Vijenac“ za Dalmatince v latinici ter ga opremil s komentarjem. Na glas pa je prišel po svojih pripovedkah, ki so zadnjič izšle z naslovom: „**Pripovijesti Stjepana Mitrova Ljubiše**“, Pančevo 1882. Naklada knjižare bratce Jovanovića. — Obseg knjige je: Predgovor; Boka; Kanjoš Macedonac; Skočidjevojka, Sčepan Mali, kjer pripoveduje, da je prišel l. 1766. v Črno goro iz Primorja potnik, ki se je nazival Sčepan Mali, po poklicu lečnik, ki je govoril počasi in zatezaje ter je z besedami zanašal na Kranjsko — kakega je pokolenja in vere, pa je večje zamolčal. — Ta človek si je pridobil tak ugled v Črni gori, da so ga hoteli izvoliti za kneza, ker se je izdajal za ruskega carja Petra III. Ta stvar se je zvedela po raznih dvorih in Rusi so storili vse, da bi dobili Stjepana Malega v pest; zato je pobegnil in živel skrit. Naposled je Mahmud-paša l. 1771. nekega Grka podmitil, ki je bril ranjenega Stjepana in ga sploh posluževal, pa je Stjepanu, ki je bil v nekakem manastiru našel utočišča, ta sluga Stanko Palikardes, ko ga je pozval Stjepan, da ga obrije, vrat prerezal. — Ali ne bi kazalo pregledati v krstnih knjigah Tržiške okolice, kjer so Maleji doma, ni li bil v oni dobi kak Stjepan, ki je odpotoval in prišel v Črno goro? — Druge povesti Ljubiše so v tej knjigi: Prodaja patrijara Brkića; — Pop Andrović, novi Obilić; Kradja i prekradja zvona; Prokleti kam (kamen); Gorde ili kako Crnogorci ljube; Sud dobrih ljudij (v cirilici).

R. Perušek.

Nemško-slovenski tehniški slovar. Odbor za izdajo nemško-slovenskega tehniškega slovarja je dal tiskati posebne vzorce za nabiralne listke. Na vzorcih je natančno označena oblika in so določeni vsi podatki, kateri naj se na nabiralni listek zapišejo. Gospodje nabiralci tehniških izrazov in sploh vsi oni, ki so v interesu stvari pripravljeni, podpirati odbor, da se čim preje doseže izdaja prepotrebne nam tehniškega slovarja, se tem potom opozarjajo na navedene vzorce, kateri se brezplačno dobivajo pri „Slovenski Matici“ v Ljubljani.

Listnica uredništva. Vse številne sotrudnike in sotrudnice naše, ki so nam zadnje čase poslali rokopisov ali nam pisali, pa čakajo odgovora, prosimo blagohotnega potrpljenja. Obilica poslov je kriva, da nismo mogli zadostiti svoji dolžnosti.

Gospodu V. Zupanu v Genevi. Pišete nam: „Wenn Sie meine Individualität kennen würden . . .“ Ah, kako nam to imponira! In dalje: „Ich habe dank meiner guten Stimmung in Genf eine beträchtliche Anzahl noch ganz anderer Sachen geschaffen, die Sie jedenfalls nicht vor Gesicht bekommen sollen . . .“ Joj, kaka nesreča! In drugo, drugo šele! Človek bi skoro vzkliknil: Arogantnost, tvoje ime je — no, pa molčimo raje!

